

# 10 ACTITUDS ENVERS LES GRANS CAUSES

**MAURO KANO**

*São José dos Campos, SP, Brasil*

Les religions noves i antigues sempre han mostrat la relació entre nosaltres i Déu, entre el Creador i les criatures, entre el Cosmos i cada partícula existent, el Yin i el Yang, la Part i el Tot. La mateixa paraula *religió* pot venir de *re-ligare*. Estem entrellaçats. En l'autonomia i en la complicitat. Cada acte, gest, paraula, pensament, mirada, actitud, sentiment... repercuteix en tot l'Univers. Cada moviment de l'Univers influeix en cada persona, en cada vida, en cada element de la natura.

La nostra vida està orientada per les Grans Causes. Però, perquè succeeixin Grans Esdeveniments, cal que hi hagi Petits Gestos... Tant els uns com els altres són imprescindibles. Per fer una Gran Revolució –sigui industrial, política, espiritual..., són necessàries petites revolucions en la vida diària, els conflictes interns, el creixement físic i emocional, la superació del dolor i dels reptes... de cada militant revolucionari. D'aquí la importància de trobar la clau que mogui tot això: perquè s'esdevinguin Grans Transformacions, cal que ja estiguin realitzades i assimilades dins de nosaltres mateixos, que també ens transformem penetrats per les transformacions del món. I, com més conscients, més coherents han de ser les nostres eleccions.

En aquesta línia, suggerim deu actituds concretes envers les Grans Causes:

**Estimar-se a si mateix:** animar-se, exercitar-se, cuidar-se en l'alimentació, el descans, la respiració, la consciència, la dignitat. És la porta d'entrada per connectar-se amb el proïsme, amb la natura, amb l'univers, amb allò diví.

**Perfeccionar-se:** en l'estudi (per fer una revolució, cal preparar-se amb la ciència, a més de tenir valor, coratge i gosadia); en la mirada més enllà de la realitat –més enllà del que amaga; en les accions que practica: fer sempre més, de la millor manera possible, i no el més còmode o més fàcil; humanitzant la natura, divinitzant la humanitat, fent el món millor per tothom.

**Alliberar-se:** trencar les pròpies barreres, ja que molts obstacles que ens impedeixen caminar estan dins nostre, en la nostra consciència, els bloquejos i traumes. Trencar les barreres exteriors que ens empresonen: por, diferents formes d'esclavitud, amenaces i sancions.

**Meditar:** alliberar-se també en la consciència, o sigui, transcendir, percebre des de dins tot allò que ens envolta, trobar el seu significat cert, viure intensament el present, estar presents, ser presència en cada acció, al costat de cada persona, en la situació concreta i real.

**Escollar:** parar atenció al proïsme, allò que no-més és possible a través del contacte –amb el tacte, tocar l'altre. La solidaritat major es fa concretament a partir d'un treball de base, entrant a les cases, seient a la taula, compartint el pa.

**Re-connectar:** allò petit amb allò gran i allò gran amb allò petit, sabent que, allò que es fa a les petites coses, repercuteix en les grans, la part en el tot i el tot en la part.

**Arreglar la casa:** petits gestos, accions, paraules, decisions... cada actitud, dins de casa, contribueix i va construint Justícia, Pau i Vida arreu.

**Concretar:** “de bones intencions, l'infern n'és ple!”. La coherència entre el que es fa i el que es pensa, entre el que es viu i el que es proclama, entre el que es desitja en el pla més elevat i el que es realitza en petits gestos, tenir el món que es desitja ja realitzat en les seves accions.

**Aprofundir:** en allò més pregon, per assolir allò més alt, allò que mena fins a les darreres conseqüències i les fa quotidianes.

**Seguir:** és en el seguiment on tracem la nostra espiritualitat: les Grans Causes es concreten des de les Petites Causes, l'acollida, el somriure, la cura, el gest d'amor, la paraula encertada i amorosa, pregar, dejunar, descansar... □